

TRZEPOT SKRZYDEŁ W KORONACH DRZEW.

Istnieją historie, które nie są prawdziwe, ale czegoś nas uczą.

W pewien słoneczny kwietniowy poranek konary drzew w parku przesłaniają milczącą, dziecięcą twarz olbrzymki o cielejącym spojrzeniu. Dziewczyna wsłuchuje się w wiatr. Ze wszystkich sił pragnie go poznać, tak jak wszystko inne. Słucha piosenki o tym, co myślą inni, jak gdyby tamtych zdarzeń nie było.

Wczesną wiosną jest to dobre miejsce do obserwowania.

Niedziela dzień przemian.
Z nieba leje się żar, słycać ptasie trele.
Dzień i noc są równiej długości.

Jest tu mnóstwo Parkowców, pomiędzy którymi wesoło ganiają psy. Parkowcy to wspólnota z nadzwyczajnym, silnym systemem korzeniowym, mocno obrośnięta mchem. Parkowcy są jednością, mają kulturowe gromadne rytuały i rozbudowany system współpracy. Nauczyli się wzajemnej pomocy, szacunku, zrozumienia. Żyją ze świadomością, że miliony lat ewolucji nie wykształciły w nich zdolności ruchu. Są narażeni na nagłe zagrożenia, bez możliwości ucieczki. W bezruchu Parkowców jest swoista ufność, że nie wszystko zawsze kończy się źle.

Nagle zza konarów wylaniają się szybkie nogi, lewa, prawa, lewa, po czym ręka – cofnięta dość mocno do tułowia, rzucająca coś. Potem widać kolejno: ugiętą prawą nogę, ciało ustawione bokiem w kierunku planowanego ruchu, szeroki rozkrok, nogę wykroczną wyprostowaną, stopę skręcającą w kierunku rzutu, prawe biodro wypychane do przodu. (Dziewczyna zsuwa się niżej, aby mieć lepszy widok). Łokieć ląduję na wysokości barku, wyrzut do góry w przód! Lecccciiiiiii!

Pileczki, jedna za drugą, przecinają słoneczny błękit, wpadając wprost do pysków radosnych psów.

Ruch, zieleń, nadzieja domagają się pobudki. W ten sielankowy niedzielny czas zabawa z psem wydaje się idealnym połączeniem przyjemnego z pożytecznym. Cielska wybudzone z zimowego snu pragną nie dostrzec niedźwiedziej oponki, która narosła w ostatnich miesiącach. Po długim śnie ruch odczuwa się niestety dość boleśnie. Tylko nasionka figlarnie szaleją.

Do drzewa podbiega pies, mocno ujada. Dziewczyna nieznaną ironii, fałszu ani występku decyduje się zejść na dół tanecznym krokiem, ruchem przysposobionym, który został jej przekazany w latach lulania, i zobaczyć go z bliska.

Z ławeczki olbrzymkę obserwują Parkowcy. Wkoło biegają psy wraz z nasionkami bawiącymi się z wiatrem.

Nasionka kochają latać frywolnie, to aktorzy nieprofesjonalni. Czując wolność, nie boją się niczego. Są inne od Parkowców. Wiedzą, że

mają szanse na zmianę miejsca. Nie zakorzeniły się jeszcze.

Olbrzymka czuje, że bardzo chciałaby się z nimi pobawić.

Schodzi szybko z drzewa. Biały puszek, nadskakując, stara się dotrzymać jej kroku.

W okamgnieniu słyszy pytanie:

Wolność?

Wolność!

Opór?

Co to takiego?

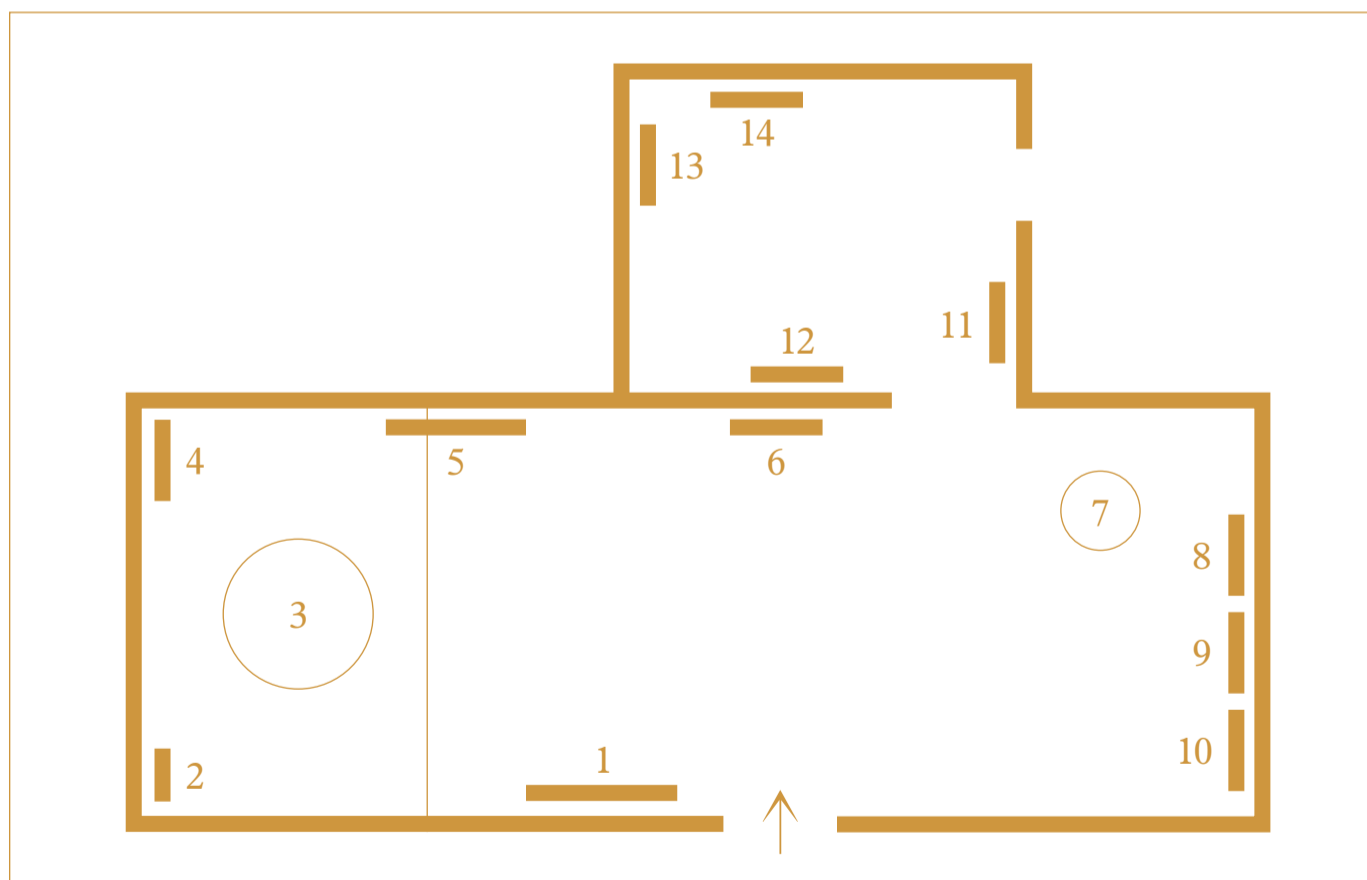
Opór to przyjemność, nauka, objawienie.

Bardzo lubię się uczyć.

Nasionka i Olbrzymie maślane oczy rytmicznie zaczynają twardo stąpać po ziemi, która nigdy nie będzie niebem.

To, co we śnie jest pewne, to się nie wydarzy.
„Lepszy świat – tak. Doskonały świat – nigdy”¹.

¹ R. Solnit, *Nadzieja w mroku*, Wydawnictwo Karakter, Kraków 2019, s. 150

1. Oleg&Kaśka, *Wolf Skin*, 2021, akryl i kredki na płótnie, 145×110cm
2. Oleg&Kaśka, *The Giant*, 2021, akryl i kredki na płótnie, 30×30cm
3. Oleg&Kaśka, *Wishful Tree*, 2021, karton recyklingowy, siatka metalowa, drewno sosnowe, sklejkę, akryl, klej wikolowy, 442×336×440cm
4. Zofia Pałucha, *A Scene at the Seaside*, 2021, kredki na papierze, 50×40cm
5. Zofia Pałucha, *Rare Air*, 2021, olej na płótnie, 160×120cm
6. Oleg&Kaśka, *The Giant*, 2021, akryl i kredki na płótnie, 40×30cm
7. Oleg&Kaśka, *Nest (part of the Wishful Tree)*, 2021, karton recyklingowy, siatka metalowa, akryl, klej wikolowy, patyk, 50×50×120cm
8. Zofia Pałucha, *Rare Light Air*, 2021, olej na płótnie, 70×100cm
9. Zofia Pałucha, *Rare Grey Air*, 2021, olej na płótnie, 100×70cm
10. Zofia Pałucha, *Rare Blue Air*, 2021, olej na płótnie, 100×70cm
11. Oleg&Kaśka, *Revolution*, 2020, kredki na płótnie, 160×100cm
12. Oleg&Kaśka, *The Giant*, 2021, akryl i kredki na płótnie, 45×45cm
13. Oleg&Kaśka, *The Giant*, 2020, akryl i kredki na płótnie, 140×100cm
14. Zofia Pałucha, *Rare Cold Air*, 2021, olej na płótnie, 100×70cm